

Bartók Béla 75

Juhász Gyula
Bartók Bélának

Erdély erdői zúgnak,
Ezüst és arany erdők,
Borongó, barna felhők,
Hárfái Nemerének,
– Sirámos dajkaének –
A dalaidban.

Tiszai tájak sírnak,
Panasza jegenyéknek,
Halottas őszi rétek,
Zúgó, fekete nyárfák,
Magányosak és árvák
A muzsikádban.

És fölérez és fölzeng
Az áhítatos, ős, szent,
Az ázsiai mély, nagy,
Szilajbús, boldog méla,
Pogány és büszke lélek,
A régi, régi éden
A zenédben!

(1921)

Rába György
Az éjszaka zenéje

Bartók Béla emlékének

Tág mellkas alatt
ősi történet dala zeng
csak a szív üllője
csak a szív hálója
hajókürt álmodik
egy almon még a lét testvérisége
ősi történet dala zeng
írott könyvünk arcát föl nem fedí
rőzselángnál rólunk öreg szó perreg
ősi történet dala zeng
s ha a fény abrosza kiterül
a balladába lépünk

(1969)

Bella István
Üdvözlét a hazatérőnek

Balsors-tépte föld,
százszor és százszor
száműzött ország,
kishaza,

tudod-e
ki jó
most haza?

Ki áll ott,
ki hozza a nagyvilágból
nem a nagyvilágot,
a hazát haza?

Maga a haza!

Ő jő haza,
az anyaföld
szíve és szava,
ő lángol, napvilágot,
a százszor és százszor
elárult ország
elárvelt jövő-jaja,

Ő jön haza:
a beszédhez a száj,
a dobogáshoz a szív,
az énekhez a tüdő maga,

Jön az éghez a Föld,
Földhöz a fű,
fűhöz az ég maga,

A levegő,
a szabadság magzata,

Hogy együtt szólana
a szó, a fény, a nap,
s az édes mostoha
anyaföld-fia:
a kitagadott haza.

Jön a nagyvilág
napvilágszólama.

Jön, hogy legyen hol élnünk,
jön, hogy legyen hol halnunk,
jön a haza haza.

Napvilágvándor, köszöntünk!
maradj örökre köztünk
Légy szülő-halóföldünk,
Igazak Igaza.

(Bartók Béla hamvainak hazahozatala alkalmából,
megjelent a Magyar Nemzet 1988. július 7-i számában)